

Blagoslov usmiljenja

3. Februar 1841

Prevod A.P.

1 Napiši torej Moj nasvet A. W., ker želi vedeti, kaj naj stori s šibkim in bolnim angelskim dečkom na Zemlji? – Glej, dober nasvet, ni tako drag kot si misliš.

2 Glej, nekoč je bil oče, ki je imel dvanajst otrok in zelo majhen dohodek, tako, da je po vašem štetju komaj zbral tristo golddinarjev na leto in to ne za sigurno. Le stopetdeset golddinarjev je dobil s tako imenovano knežjo pokojnino, ostalo je moral mizerno zaslužiti z ročnim delom.

3 Nekoč je zbolelo več njegovih otrok, poleg tega pa je njegova zvesta žena zaradi skrbi za otroke obležala v postelji. Zaradi tega je bil prisiljen odložiti svoj dodatni zaslužek in prevzeti skrb za bolnike na domu. Ker pa je bil prikrajšan za dodatni zaslužek in je videl, da s polovico zaslužka ne bo mogel shajati in tudi sam je bil šibak, da bi dodatno kaj zaslužil, se je sam pri sebi odločil: „Šel bom k dobremu deželnemu vladarju in mu zvesto predstavil svoj težak položaj in verjetno se me bo usmilil.“

4 In glej, kakor je sklenil, tako je tudi storil! Šel je k knezu in mu vse predstavil. Ko je knez to slišal, je skomignil z rameni, vendar je bil notranje ganjen in je nazadnje navzven nekoliko resno rekel:

5 „Poslušajte, stari oče, ne dvomim v tvojo iskrenost. Toda preden vam pomagam, vas želim obiskati v vaši hiši in preveriti, ali je vse tako, kot si mi povedal. Toda gorje vam, če ste mi na kakšen koli način lagali! In zdaj pojdi z mojo milostjo!“

6 In glej, stari oče je med strahom in upanjem odšel domov in, čeprav je upal na knezovo milost, se je bal, da mu to ne bo dolgo odpuščeno. Tako je prišel domov, povedal družini vse, kar mu je knez povedal in se takoj dogovoril, da bodo čimbolj očistili hišo, takoj, ko bodo pojedli skromno kosilo.

7 Toda plemeniti knez pa si je mislil nekaj povsem drugega, saj je takoj zapustil svoj grad in neopazno sledil ubogemu očetu. Kajti mislil si je: Takšni stiski je treba takoj pomagati! – Uboga družina je z solzami ravno izgovarjala zahvalno molitev, ko vstopi knez v sobo in reče: „Poslušaj stari, zakaj si mi lagal? Saj vidim trinajst otrok, ti pa si mi jih navedel dvanajst!“

8 Tedaj je stari oče padel na kolena pred knezom in rekel: „O plemeniti, dobri oče dežele! Ta trinajsti je tuj, sprejel sem ga iz usmiljenja!“

9 In knez, navidezno razburjen, a v srcu goreč od dobrodelnosti je odgovoril: „Poslušaj, če lahko podpiraš še tujce, potem ti še ni tako hudo in se boš lahko izognil moji pomoči!“

10 Tedaj je stari oče zagrabil knezovo roko, si jo pritisnil k srcu, vstal in rekel: „O plemeniti, dobri oče dežele! Glej, tega trinajstega sem našel pred desetimi leti v gozdu, izpostavljenega smrti. Komaj je bil zavrt v nekaj slabih krp in je že hlatal po blatu močvirja. Vzel sem ga v roke, ga takoj odnesel domov in rekel ženi:

11 „Glej, Gospod mi je dal najti zaklad v močvirnem gozdu! To je ljubki otrok! Glej, on zagotovo nima očeta in matere, zato bodiva midva njegova starša. Kajti tam, kjer jih je dvanajst, tudi trinajsti ne bo propadel. Četudi bi moral prositi za naju in za najinih dvanajst otrok, ne bo trinajsti delal nobene razlike pri naši stiski. Moja zvesta žena mi je takoj vzela otroka iz rok, ga poljubila in ga negovala do te ure kot svojega otroka. Zato plemeniti in dobri knez, ne jezi se, če sem ti te stvari zamolčal!"

12 In glej, ko je knez to slišal, se mu je raznežilo srce in iz oči so se mu ulile radostne solze sočutja, zato je starega moža zelo pohvalil in rekel:

13 „Kaj takega slišati, pomeni meni veliko veselje! Ker ste na tihem in v vsej prijaznosti, tujcu v vsej njegovi revščini postali oče in s tem rešili njegovo življenje, bom od zdaj naprej jaz vaš oče vsem vam. In ker je tuj otrok sirota, ga pripeljite k meni, da ne bo več sirota. Kajti jaz sem njegov oče in kneginja njegova mati. Sedaj pa zapustite to stanovanje in pridite z mano. V mojem velikem gradu bo dovolj prostora za vas. Tu, kjer stoji pa ta vaša hiša, pa bo postavljen spomenik s tvojim imenom."

14 Zdaj pa si, moj ljubi A. W., poglej to zgodbo in se iz nje nauči, kar bi rad vedel! Kajti Jaz sem knez, ti si revni stari mož in tvoj otrok v stiski je najden tujec v gozdu!

15 Stori, kolikor zmoreš in ne razmišljaj kako, kdaj, kje, zakaj, čemu in s čim? – Niti ne razmišljaj za kaj bi lahko uporabil iz matere bolnega in slabotnega otroka. Glej, se bo že našlo! Vodi ga, a prav skrbno k Meni, angela v njegovi šibki preizkušnji. Bodi pa poln veselja in ga pozorno spremljaj in v njem boš doživel veliko stvari, ki ti bodo notranje koristile.

16 Glej, Moji otroci so veliki blagoslov za hišo v kateri smejo prebivati! Kajti Jaz sem njihov pravi Oče in nikoli ne bom prenehal biti takšen za vedno! – To je vse, kar ti imam sedaj za povedati, kajti več ne bi prenesel! Bodi pa pripravljen, saj bom tvojo hišo preizkušal! Zato pravim Amen, tvoj dobri knez in Oče! Amen!

[Jakob Lorber](#)
[Nebeški darovi](#)